

en Sum Penge til Fordeling til livsvarige Understøttelser mellem hvem ham synes bedst, men her foreligger nemlig ikke noget Bilag, den ærede Minister er ikke bunden ved Noget, og, selv om man vilde antage, at den nuværende Minister var det, hvad jeg dog ikke kan indrømme, saa veed man dog ikke, naar man kan faae en ny Minister, og Eftermanden er dog, i ethvert Tilfælde ikke bunden. Den ærede Forslagsstiller, som først bragte denne Sag ind, bragte den ind med Nævnelse af Personer; at det var en mislig eller mindre heldig Maade at bringe dem ind paa (Nei! Jo! Nei!) viste sig allerede derved, at idet de først foreslog tre Mænd, saa standsede man senere ved de To og lode den Ene falde (Schack: Nei, paa ingen Maade! — Jo!), efter som de havde faaet Dplysninger, som de ikke havde tidligere (Nei! Nei! Jo!). Det er et Factum; der var først nævnt Tre, og saa indskrænkede man det til To (Née: Nei, man indskrænkede Summen! Jo!). Jeg troer, og, saavidt jeg mindes, deelte jeg deri Mening, idetmindste til en vis Tid, med det ærede Udvalg og den ærede Cultusminister, at det ikke er en passende Maade at bringe saadanne Sager ind paa; der forekommer mig ogsaa, som jeg allerede før har bemærket, at være en stor Forskjel paa, om den ærede Cultusminister havde bragt dette Forslag ind, eller om han først paa et senere Stadium har antaget sig det (Nei!); jeg troer, at det er Cultusministeren, der er særlig kaldet til at tage sig af betrængte Genier (Hysen), det være sig nu Kunstnere eller Digtere, og, forsaavidt han ikke har fundet sig foranlediget til at bringe dem herind, saa troer jeg, at man godt kan lade dem falde, idetmindste her kun bevilge det Foreslaaede, indtil der i det næste Aar vil foreligge Bilag, hvorover vi virkelig kunne afstemme. Der forekommer mig iøvrigt ogsaa at være en underlig Contrast imellem to Meininger, som her ere blevne yttrede. Da Sagen om en Kirkeforsamling var under Forhandling, var der idetmindste Mange, som meente, at det ikke spillede ind paa Forsamlingens Gæbet, at det var Noget, vi ikke kunde dømme om, men derimod mener man nu, at Thinget ret vel kan bedømme Digternes Bardi (Ja!).

Ja, det er jo en Smagsag (Ja!); jeg troer, at det Første ligger fuldkommen saa nær som det Sidste. Jeg skal slutte det, jeg her har tilladt mig at fremføre, med endnu engang at bede bemærket, at Forslaget, som det vil sees, ikke gaaer ud paa at forringe den Sum, der sidst blev fremsat, men kun paa at bevilge den temporairt, saa at Thinget jo har fri Raadighed til næste Aar.

David: Jeg tillader mig, i Henhold til Regulativets § 29, at forlange dette Spørgsmaal afvist.

Formanden: Med Hensyn til dette Spørgsmaal, som jo vil være at afgjøre førend Forhandlingerne kunne gaae videre, er der forlangt Afstemning ved Navneopraab af Barsod, J. A. Hansen, Notvitt, B. Christensen, Spandet, Alberti, Frølund, Clausager, Grønberg, Sørensen, L. Jensen og P. Knudsen.

Det vedtoges derpaa, som nedenstaaende Liste nærmere udviser, med 50 Stemmer mod 27, at Forslaget skulde afvises.

J. A.	
Einnemann.	Steen.
Ulfing.	Thomsen, D.
Gleerup.	Zimm.
Kampmann.	Wegener.
Knudsen, J.	Wilens.
Larsen, J. C.	With.
Lyffe.	Wjgaard.
Madvig.	Black.
Monrad.	Boserup.
Mourier.	Bregendahl.
Neergaard.	Clausen.
Nørgaard.	la Cour.
Nlesen.	Damgaard.
Ostermann.	David.
Otterstrøm.	Fenger.
Ottesen.	Fuglede.
Pedersen, P.	Gram.
Poulsen, C. W.	Hall.
Raben.	Hansen, C. A.
Rovfing.	Hansen, F. A.
Rothe.	Hansen, L.
Schack.	Heggelund.
Schroll.	Hjerrild.
Skau, L.	Hoffmeyer.
Spandet.	Jensen, Chr.